

El mirall del Paradís (fragments)

JOSEP RAMON BACH

Elefant

L'elefant és el ser més digne del Paradís –advertí Kosambi a la multitud–. Quan sent que el temps se li acaba, no plora per la dissort ni culpa a ningú per la seva tragèdia. En silenci s'amaga en els penya-segats impossibles. I com l'ocell que pon al niu, ell cova la mort en el paisatge més íntim.

Aquests contes mínims en clau de poema formen part del llibre

La rosa immarcescible,
que, juntament amb

Diluvi de lluna,
ambdós encara inèdits,
tanquen la trilogia

Kosambi, el narrador,
iniciada amb

L'ocell imperfecte
(Ed. Columna, Àuria, 68)

Unicorn

Un dia, el cavall, conscient que la seva bellesa era l'enveja de tot-hom, va suplicar a Ahimè que li concedís l'honor de ser el rei dels animals, Ahimè, prudent, no va dir res, però li envià un llamp poderós i bell que se li va clavar com una estaca al front.

Musclo

El dia que Nora Kamba trobà una perla bellíssima dins les valves d'un musclo, amb alegria deduí d'urgència que les perles creixen allà on ningú no s'ho espera.

(A Ramiro Fernández Saus,
pintor del Paradís)

Balena

Quan la balena va veure que un arpó se li acostava, s'aturà embadalida a contemplar aquella estrella fugaç que envaïa l'univers amb una mirada plena de vida i mort.

Papallona

La papallona és el color d'un instant atrapat entre l'ombra i la llum. Un esclat de desig que omple tot un paisatge –sentencià, emocionat, el narrador–. Heu vist mai un jardí sense pètals? Quan les flors cauen vençudes, la papallona vola.

Ocell

L'ocell és el sospir terrenal d'Ahimè –alliçonà, amb tendresa, el narrador–. De vegades, també és l'aigua sublim d'una de les seves llàgrimes. Omple de plomes l'aire en honor del firmament, on les estrelles amiden el somni de la llum. Sense ocells no hi ha misteri –advertí Kosambi–. I sense misteri, la vida defuig tota bellesa.

Formiga

Les formigues són trossos de mirall trencat d'una immensitat perduda. La memòria de quan la foscor ho abraçava tot. Llàgrimes de cocodril d'un Paradís extingit –aclari, amb tristesa, Kosambi–. La formiga és també la petja del futur previsible –amenaçà amb ulls tremolosos–. Tal vegada, la suor dels corbs.

Mona

Aquella mona va creure que posseïa el domini absolut de la perfecció, ja que l'instint la duia a mirar amb escreix tots els moviments de la seva companya que, de l'aigua estant, la mirava amb uns ulls idèntics i perplexos. Així és –advertí, burleta, Kosambi– com molta gent creu que la màxima virtut d'aquest món és imitar-se a si mateix. I, naturalment, s'equivoquen. La decadència sempre s'ha contemplat al mirall –precisà amb ironia.